

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118669

§. 101. Postremum colloquium, ac Ducis discessus Venetias versus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67252)

facili negotio Pragmatica sanctio restau- Sæcul. XVI.
 rari, & concordatum aboleri posset, cum A.C. 1594.
 id ipsum non sine maximis difficultati-
 bus, quæ adhucdum obversarentur, re-
 ceptum fuisset: nihilominus Papa nil
 inde territus respondit, quod Bullas con-
 cedere nequiret Episcopis, ab ejus-
 modi Rege nominatis, quem ipse agno-
 scere non posset.

§. CI.

*Postremum colloquium, ac Ducis dis-
 scessus Venetias versus.*

Accepto hoc responso Dux recedere Thuan. l. c.
 coactus quinto post die a Cardinale Avil. l. 14.
 Toletio salutabatur, quocum acrius de Mem. dx
 Pontificis pertinacia colloquebatur, act. 1. Son
 eidem significare haud reformidabat, Discours sur
 quod ex Papæ repulsa in Galliis schis- Ja Legat.
 ma, non minus funestum, quam est illud
 in Germania, oriturum esset: cum au-
 tem Cardinalis Toletus agendi ratio-
 nem, quam Pontifex tenuerat, excu-
 sare niteretur, Dux postremo ad Pon-
 tificis alloquium admitti petiit, ut ab-
 eundi facultatem ab eo postulare posset.
 In hoc colloquio Dux expositis quibus-
 dam querendi causis tandem Papam
 ita alloquebatur: „His insuper addam,
 „quod Sanctitas vestra Pisano Marchio-
 „ni per integrum annum alloquii copiam
 „denegarit, etsi is tot Regiæ stirpis Prin-
 „cipum,

Cc 3

Sæcul. XVI.
A C. 1594.

„cipum, Procerum, & Præfulum Regi
„adhærentium nomine Sanctitatis ve-
„stræ pedes osculaturus, eique debita
„submissionis, atque obedientiæ testimo-
„nium allaturus advenerit, nilque aliud
„desideraverit, nisi ut Sanctitas vestra
„eidem viam sterneret, per quam ma-
„gis expedita redderetur Regis nostri
„conversio, quæ tum vix non proxima
„erat: porro id si Sanctitas vestra fe-
„cisset, omni jure verus, ac communis
„Gallici Regni Pater vocari meruisset:
„verum non modo præfatus Marchio
„tanto tempore exceptus non fuit, sed
„etiam eidem Lotharingiæ fines attin-
„genti injunctum, ut e ditionis eccle-
„siasticæ finibus excederet, perinde
„ac si sacræ Sedis inimicus, non autem
„Vir honestate plenus, ac Orthodoxæ
„fidei addictissimus fuisset, qualem se
„tamen in omnibus suis legationibus
„exhibuit.,

His præmissis Dux plurimum exag-
gerabat generosum Sixti V. animum,
qui Lucemburgium Ducem tam hono-
rifice excepit: insuper commendabat
Gregorium XIV., qui Moscoviticis Le-
gatos eadem benignitate, & honore
exceperat, licet a Principe sectario, &
schismatico missos, & in eorum gratiam
ad Poloniæ Regem prolixè scripsit,
quamquam nullam reconciliationis cum
Eccle-

Ecclesia Catholica, & sancta Sede Sæcul. XVI.
A C. 1594.
 spem facerent.

Horum exempla conferebat Dux cum agendi ratione, quam Clemens VIII. erga eum tenuisset: præterea in has prorupit querelas: „Mihi interdium fuit colloquium cum Cardinalibus, ac ipsemet a Fratribus Minimis, qui Natione Galli sunt, aut esse debent, cum natalitia festa apud eos celebrare vellem, cœnobii ingressu sui prohibitus: ceterum Sanctitatem vestram rogo, ne Cardinali Placentino utpote mihi male affecto fidem adhibeat, eoquod is plurimas calumnias Romam de me scripserit, ac feruentibus hisce tumultibus potius sese factionis ducem, quam Sanctitatis vestræ, communisque Fidelium Patris Legatum exhibuerit: quod autem res ita se habuerit, documento est id, quod in Parisiensibus comitiis partes suas, & auctoritatem suæ Sanctitatis interposuerit, ut Guisii Ducis electionem promoveret., Ad hæc Pontifex reposuit: „vix credere possum, quod Placentinus id attentaverit, cum nullum omnino ejusmodi mandatum a me receperit., Tandem Dux Papam obsecrabat, & obtestabatur, ut se per mala Franciæ impendentia flecti sineret, ac Regem in gratiam reciperet,

Sæcul. XVI
A. C. 1594.

cum id citra summam Regis injuriam, certamque perniciem ad omnes redunduram denegare haud posset.

§. CII.

Nivernii Ducis declaratio ad Papam transmissa.

Thuan. l. c.
Mem. l. c.

Attamen Clemente flecti nescio Dux Carolum Retelensem Ducem Filium suum, ceterosque e comitatu suo Nobiles ad pedum osculum introduxit, Papamque valere jussit. Finito hoc colloquio Dux ad ædes suas reversus, totius legationis acta dietim prolixè descripta ad Papam misit, præterea mentem suam hisce verbis privato suo, non Regis nomine declaravit, inquit: „Pontifex calamitatum, quæ ob eam re-
„pulsam in Francia sequentur, causa
„existet; nam fiet, ut re in Galliis intel-
„lecta ad funestum bellum animi nunc
„in speciem moderatiores magis, quam
„antea, inflammentur, isque illius exi-
„tus sit, ut soluta Ecclesiæ disciplina,
„sacro patrimonio licentiose usurpato,
„& dilapidato, templa destruantur, eccle-
„sias sine pastore deserantur, passim
„in agro divinus cultus, & publica se-
„curitas aboleatur, ac per impietates,
„& crudelitates Catholica Religio sor-
„descat, sectarium econtra malum au-
„gescat, legum amor, magistratum
„aucto-